

## บทที่ 1

### บทนำ

#### ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โรงเรียนกวาวิชาเป็นธุรกิจที่อยู่ยั่งยืนมานาน ไม่ว่าภาวะเศรษฐกิจจะผันผวนอย่างไรก็ตาม แต่ธุรกิจนี้ก็สามารถดำเนินการได้ยิ่งขึ้นเรื่อยๆ ทราบเท่าที่ระบบการศึกษาของบ้านเรายังให้ความสำคัญกับการสอนเข้ามายาลัยที่มีชื่อเสียงของรัฐ ทำให้เด็กนักเรียนจำเป็นต้องไปเรียน กวดวิชาเพื่อทบทวนความรู้และหาประสบการณ์ที่แตกต่างเพื่อที่จะเสริมทักษะความชำนาญของตัวเองในการสอบแข่งขัน และเพิ่มเติมความรู้นอกเหนือจากในห้องเรียนปกติ แต่ในการเรียนกวดวิชาไม่ได้สะท้อนถึงความล้มเหลวของระบบการศึกษาไทย หรือว่าระบบการศึกษาของไทยที่เป็นอยู่ไม่ดี ตรงกันข้าม ระบบการศึกษาของเรามีเพียงพออยู่แล้ว แต่สิ่งที่ทำให้โรงเรียนกวดวิชาขึ้นเป็นที่นิยมอยู่นั้น เป็นเรื่องของค่านิยมทางสังคม เพราะสังคมปัจจุบันมีการแข่งขันกันมาก และยึดติดกันในเรื่องต้องสอบเข้าสถาบันดังๆ เมื่อเด็กรวมถึงพ่อแม่มีค่านิยมแบบนี้ ก็ทำให้การแข่งขันยิ่งสูงขึ้น เด็กต้องหาทุกวิธีทางที่จะสอบเข้าให้ได้ ซึ่งโรงเรียนกวดวิชาถือเป็นโอกาสให้เป็นอีกทางเลือกสำหรับเด็กเท่านั้น

เดิมที่การเรียนพิเศษในลักษณะที่เรียกว่า กวดวิชานั้น มุ่งที่การจัดการเรียนการสอนให้ผู้ที่อยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และบุคคลอื่นๆ ที่ต้องการเตรียมตัวให้พร้อมในการแข่งขันสอบคัดเลือกเข้าเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นช่วงระยะเวลาสั้นๆ ประมาณเดือนครึ่งถึงสองเดือน หลังจากที่นักเรียนสอบໄล์ในระดับมัธยมปลายเรียบร้อยจนถึงช่วงของการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย วิชาที่สอนจะเป็นเฉพาะวิชาที่นักเรียนจะต้องใช้สอบ ปัจจุบันไม่เพียงแต่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายเท่านั้น แต่ขยายออกไปทุกระดับชั้น โดยเฉพาะในระดับมัธยมศึกษาทั้งหมด แต่ประเด็นหลักยังมุ่งเพื่อสอบแข่งขันเข้ามหาวิทยาลัย ที่จริงการเตรียมตัวเพื่อการสอบแข่งขันได้เริ่มต้นแต่นักเรียนตลอดจนผู้ปกครองที่ต้องการให้นักเรียนได้เรียนในโรงเรียนอนุบาล โรงเรียนประถม และโรงเรียนมัธยมที่มีมาตรฐาน เป็นที่เชื่อถือยอมรับในสังคม โดยเฉพาะในระดับมัธยมปลาย ซึ่งเป็นจุดที่เข้มข้นที่สุดของการแข่งขัน เกณฑ์ในการเลือกโรงเรียนที่เด่นชัดมาก กือประสิทธิภาพในการช่วยให้นักเรียนในโรงเรียนสอบผ่านการสอบคัดเลือกเข้าเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัยนั้นเอง แม้ว่าการกวดวิชาจะถูกมองในแง่ที่ไม่เหมาะสม เช่น เป็นการเพิ่มความเสียเบรียบในการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นของผู้ที่มาจากครอบครัวยากจน ตลอดจนการที่นักเรียนเสียโอกาสที่จะได้ทำกิจกรรมอื่นๆ ที่จะก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ จริยธรรม ฯลฯ ไป เพราะต้องใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการเร่งรัด แข่งขัน โดยการกวดวิชา แต่เราไม่อาจปฏิเสธได้ว่าการกวดวิชาเป็น

เป็นระบบเสริมทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาสติปัญญาของตนให้เต็มที่ตามศักยภาพที่แต่ละคนมีอยู่ได้

การศึกษาเป็นเครื่องมือหรือกระบวนการสำหรับการฝึกฝนทักษะในการพัฒนาคน ทั้งในด้านความรู้ ความคิด ความสามารถทั่วไป ทั่วๆ ไป ความคิด ความสามารถทั่วไป พฤติกรรม เจตคติ ค่านิยม และคุณธรรม ตั้งแต่รากฐานชีวิตและต่อเนื่องตลอดชีวิต คุณสมบัติทางด้านการศึกษาของบุคคลดังกล่าวเป็นปัจจัยและพลังสำคัญในการพัฒนาประเทศทุกด้าน ยิ่งสังคมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและมีการแข่งขันที่ทวีความรุนแรงขึ้นทุกขณะ คุณภาพของประชาชนก็ยิ่งทวีความสำคัญมากขึ้น การเรียนรู้จึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญบุคคลสามารถศึกษาได้จาก 3 รูปแบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ซึ่งจะต้องมีการผสมผสานกันเพื่อให้สามารถพัฒนาคุณภาพคน ได้อย่างต่อเนื่อง จากรูปแบบการจัดการศึกษาดังกล่าว เมื่อพิจารณาโรงเรียนกวดวิชาที่มีอยู่ในปัจจุบันน่าจะกล่าวได้ว่า เป็นการจัดการศึกษาตามรูปแบบการศึกษาตามอัธยาศัย เพราะเป็นการศึกษาที่ผู้เรียนเรียนตามความสนใจที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยมุ่งพัฒนาศักยภาพความพร้อม และโอกาสในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง

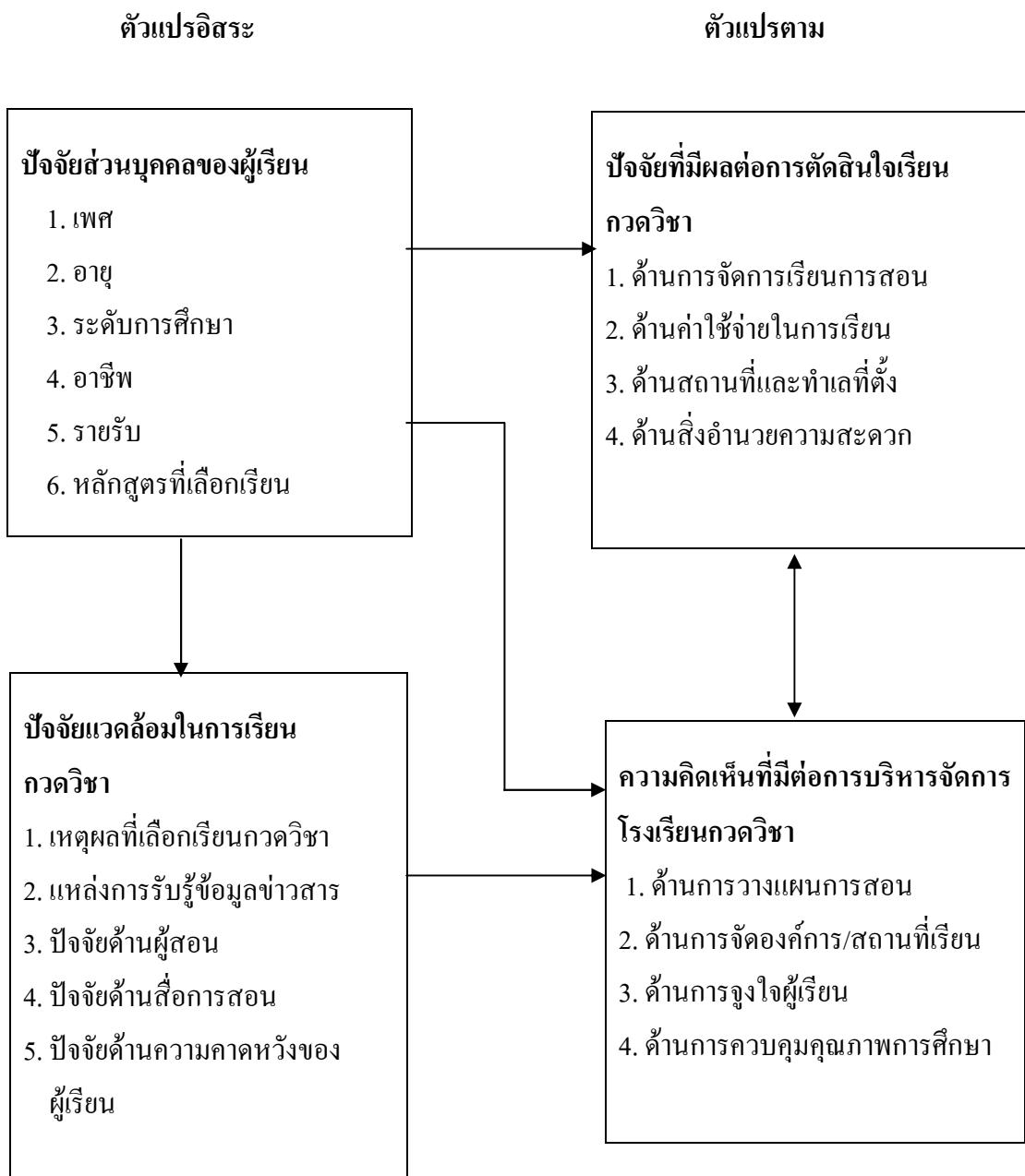
จากความเป็นมาและความสำคัญข้างต้น ผู้วิจัยเห็นว่าการที่จะพัฒนาจังหวัดพระนครศรีอยุธยาให้เจริญทั้งในด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมนั้น คุณเจ้าสำคัญที่เป็นตัวผลักดันให้การพัฒนาเกิดขึ้น ก็คือการศึกษา การที่จะส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต ได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องปฏิรูปและส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยให้มีความสำคัญอย่างน้อยเท่าเทียมกับการศึกษาในระบบ ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาปัจจุบันนี้ โรงเรียนกวดวิชาที่เป็นที่นิยมของนักเรียน ผู้ปกครอง และผู้ที่สนใจเป็นจำนวนมาก มีโรงเรียนกวดวิชาเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชาของผู้เรียนและการบริหารจัดการ โรงเรียนกวดวิชาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อให้ผู้ที่ประกอบธุรกิจโรงเรียนกวดวิชาได้ นำข้อมูลจากการศึกษาไปปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น ดังนั้นเพื่อให้การวางแผนนโยบายและการจัดระบบของการศึกษาเป็นไปอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับหลักการจัดการศึกษาที่ควรจะเป็นและสอดคล้องกับทิศทางของการปฏิรูปการศึกษา จึงเห็นสมควรจะได้มีการศึกษาและทำความเข้าใจในเรื่องของการกวดวิชาเพื่อกำหนดเป็นนโยบายในการจัดการศึกษาที่เหมาะสม ต่อไป

## วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนการค่าวิชาของผู้เรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการบริหารจัดการโรงเรียนการค่าวิชาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
3. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนการค่าวิชา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เรียน
4. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการบริหารจัดการโรงเรียนการค่าวิชาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยแวดล้อม
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแวดล้อมกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เรียน และความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนการค่าวิชา กับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการโรงเรียนการค่าวิชาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

## กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาแนวความคิด ทฤษฎี ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องการบริหารจัดการและการตัดสินใจ ได้กำหนดเป็นกรอบแนวความคิดในการวิจัย ดังภาพต่อไปนี้



## สมมุติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เรียนแตกต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนกว่าวิชาแตกต่างกัน
2. ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เรียนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการโรงเรียนกว่าวิชาแตกต่างกัน
3. ปัจจัยแวดล้อมในการเรียนกว่าวิชาของผู้เรียนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการโรงเรียนกว่าวิชาแตกต่างกัน
4. ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เรียนมีความสัมพันธ์กับปัจจัยแวดล้อมในการเรียนกว่าวิชา
5. ความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการโรงเรียนกว่าวิชา มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนกว่าวิชา

## ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ มีขอบเขตการวิจัยดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกว่าวิชาของผู้เรียนและความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการโรงเรียนกว่าวิชา ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. ขอบเขตของประชากรกลุ่มตัวอย่าง ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้เรียนที่เรียนในโรงเรียนกว่าวิชาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 6 แห่ง (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1. 2550 : “ไม่ปรากฏเลขหน้า) จำนวน 6 แห่ง ประกอบด้วย โรงเรียนภาษาต่างประเทศและคอมพิวเตอร์ (Zenith) โรงเรียนศูนย์ฝึกอบรมคอมพิวเตอร์และภาษาอังกฤษ โรงเรียนกว่าวิชาเสริมความรู้ความสามารถ โอลิมปิก โรงเรียนกว่าวิชาภาษาไทย โรงเรียนกว่าวิชาภาษาอังกฤษ และโรงเรียนกว่าวิชาบ้านครูก้าวหน้า โรงเรียนอิงลิชพลัส สาขาวิชาภาษาไทย และโรงเรียนกว่าวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 6 แห่ง เท่ากับ 297 คน รวม 1,152 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนทั้ง 6 แห่ง เท่ากับ 297 คน

### 3. ขอบเขตของตัวแปร

#### 3.1 ตัวแปรอิสระ

- 3.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เรียน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายรับ และหลักสูตรที่เลือกเรียนกว่าวิชา

- 3.1.2 ปัจจัยแวดล้อมในการเรียนกว่าวิชา ได้แก่ เหตุผลที่เลือกเรียนกว่าวิชา การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ปัจจัยด้านผู้สอน ปัจจัยด้านสื่อการสอน และปัจจัยด้านความคาดหวังของผู้เรียน

### 3.2 ตัวแปรตาม

3.2.1 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนภาควิชา ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านค่าใช้จ่ายในการเรียน ด้านสถานที่และทำเลที่ตั้ง และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

3.2.2 ความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการ โรงเรียนภาควิชา ได้แก่ ด้านการวางแผนการสอน ด้านการจัดองค์การ/สถานที่เรียน ด้านการจูงใจผู้เรียน และด้านการควบคุมคุณภาพการศึกษา

4. ขอบเขตด้านพื้นที่ คือ โรงเรียนภาควิชาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาจำนวน 6 แห่ง ได้แก่ โรงเรียนภาษาต่างประเทศและคอมพิวเตอร์ (Zenith) โรงเรียนศูนย์ฝึกอบรมคอมพิวเตอร์และภาษาอังกฤษ โรงเรียนภาควิชาเสริมความรู้ความสามารถ โอลิมปิก โรงเรียนภาควิชาภาษาไทย โรงเรียนอิงลิชเพลส สาขางาม โรงเรียนภาควิชาบ้านครุภลลักษ์

5. ขอบเขตด้านเวลา ระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ ระหว่างเดือนธันวาคม พ.ศ. 2550 – เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 เป็นเวลา 3 เดือน

### ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนภาควิชาของผู้เรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร การจัดการการเรียนการสอน และการให้บริการต่างๆ ให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียนต่อไป

2. ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการบริหารจัดการของโรงเรียนภาควิชา เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้บริหาร โรงเรียนภาควิชาสามารถนำไปพัฒนาในการวางแผน การจัดองค์การ การจูงใจ และการควบคุมคุณภาพเพื่อให้มีมาตรฐานและคุณภาพในการให้บริการด้านการศึกษาต่อไป

3. สามารถนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียน การสอน การบริหาร โรงเรียนภาควิชา เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้เรียนที่เรียนภาควิชา รวมทั้งเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจ หรือทำธุรกิจ โรงเรียนภาควิชา

## นิยามศัพท์เฉพาะ

**โรงเรียน gw วิชา** หมายถึง โรงเรียนเอกชนที่ได้รับใบอนุญาตการจัดตั้งโรงเรียนจากกระทรวงศึกษาธิการ ให้จัดการศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการที่มีการสอนพิเศษในวิชาสามัญ ดูนตรี ภาษาต่างประเทศ สำหรับผู้เรียนที่กำลังเรียนอยู่ในระบบ หรือบุคคลทั่วไป

**ผู้เรียน** หมายถึง ผู้ที่เรียนในโรงเรียน gw วิชาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งอาจเป็นนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในระบบ และบุคคลทั่วไป ที่กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียน gw วิชา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

**ปัจจัยส่วนบุคคล** หมายถึง ลักษณะส่วนบุคคลทางด้านต่างๆ ของผู้เรียน ประกอบไปด้วย อายุของผู้เรียน เพศของผู้เรียน ระดับการศึกษาของผู้เรียน อาชีพของผู้เรียน ระดับรายได้ต่อเดือน ของผู้เรียน และหลักสูตรที่เรียน

**การบริหารจัดการ** หมายถึง การจัดกระบวนการบริหารของโรงเรียน gw วิชาแต่ละแห่ง ในด้านวางแผนการสอน ด้านการจัดการองค์การ ด้านการจูงใจ ด้านการควบคุมคุณภาพ การศึกษาของโรงเรียน gw วิชาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

**วางแผนการสอน** หมายถึง การวางแผนของโรงเรียน gw วิชา เป็นกระบวนการวางแผนเกี่ยวกับเตรียมการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ แนะนำหลักสูตรการเรียนการสอนให้ผู้เรียน ก่อนเรียน การจัดอาจารย์เข้าสอนตรงหลักสูตร มีการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร

**การจัดองค์การ** หมายถึง การกำหนดกิจกรรมที่ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการในโรงเรียน gw วิชาเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการผู้เรียน ได้แก่ วิธีการรับสมัคร จำนวนที่ต้องการรับสมัคร การมีสิ่งอำนวยความสะดวก การกำหนดบุคคลที่จะต้องรับผิดชอบดูแลและการจัดห้องเรียนตามสภาพที่เหมาะสม

**การจูงใจผู้เรียน** หมายถึง การจัดข้อมูลและกระบวนการต่างๆ ที่จะโน้มน้าวให้ผู้เรียนสนใจ สมัครเข้าเรียน เช่น มีวิชาเรียนที่หลากหลาย มีอาจารย์สอนในวิชาที่เปิดสอนโดยตรง อาจารย์ มีความรู้ความสามารถ เป็นต้น

**การควบคุมคุณภาพการศึกษา** หมายถึง กระบวนการพัฒนาหรือแนวดำเนินงาน เพื่อการเข้าสู่คุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษา เช่น การกำหนดมาตรฐานการเรียนการสอนในได้ มาตรฐานตามกระทรวงศึกษาธิการกำหนด การวัดผลประเมินผลอย่างชัดเจน มีการตรวจสอบการเรียนการสอนอย่างเข้มงวด การกำหนดตัวอาจารย์ผู้สอนตรงตามหลักสูตร และการจัดชั่วโมงการเรียนการสอนเหมาะสม เป็นต้น

**ปัจจัยแวดล้อมในการเรียนการสอน หมายถึง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน ได้แก่ เหตุผลที่เลือกเรียนการวิชา การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ปัจจัยด้านผู้สอน ปัจจัยด้านสื่อการสอน และปัจจัยด้านความคาดหวังของผู้เรียน**

**ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ หมายถึง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนการวิชา ”ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านค่าใช้จ่ายในการเรียน ด้านสถานที่และทำเลที่ตั้ง และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก โดยมีเกณฑ์การวัดปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจตามระดับการตัดสินใจและมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จากน้อยที่สุดถึงมากที่สุด**

**การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การจัดทำโครงการสอน หรือแผนการสอน เป็นการเตรียมของครูที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา วัตถุประสงค์ของหลักสูตร เช่น การจัดเนื้อหาที่สอนให้สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน สรุปเนื้อหาและเพิ่มเติมทำให้ผู้เรียนเข้าใจง่าย การจัดรูปแบบการสอนมีการเล่นเกมส์และตอบปัญหา การสอนสอนมีการสาธิตและทดลอง และการนำเสนอการสอนอย่างมีลำดับขั้น เป็นต้น**

**ค่าใช้จ่ายในการเรียน หมายถึง ค่าเรียนที่ผู้เรียนจ่ายในการเรียนการวิชาต่อหลักสูตร และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง เช่น ค่าธรรมเนียมสมัครเรียน ค่าหนังสือ เป็นต้น**

**สถานที่และทำเลที่ตั้ง หมายถึง สถานที่ตั้งโรงเรียนการวิชา รวมทั้งการมีห้องเรียนจำนวนเพียงพอและขนาดเหมาะสม ความสะอาดของสถานที่และบริเวณ โดยรอบ สถานที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ มีที่จอดรถสะดวกสบาย เพียงพอ และความปลอดภัยของอาคารและบริเวณโดยรอบ เป็นต้น**

**สิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึง สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่โรงเรียนการวิชาจัดไว้เพื่ออำนวยความสะดวกต่อการจัดการเรียนการสอน เช่น ห้องเรียนมีการควบคุมเสียงรบกวนจากภายนอก อุปกรณ์การเรียนมีจำนวนเพียงพอ ใช้งาน อุปกรณ์การเรียนมีคุณภาพดี มีพื้นที่สำหรับพักผ่อนก่อน/หลังเข้าเรียน และมีห้องน้ำสะอาดน่าใช้และเพียงพอ เป็นต้น**